

מסורת הש"ס

התודה היתה באה פרק שמיני מנחות עז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ״י פ״ט מהלכות מעשה
קרבנות ה' יח:
ג ב מ״י פ״ט מהלכות גזירה ה'
ז סמג (לאחין קטן) ושני עב
טו״ע ח״מ סימן רלא סעיף טו:
ד ג מ״י פ״ד מהלכ' מכירה
הלכא א סמג לאחין קע
טו״ע ח״מ סעי' א:
ה ד מ״י פ״ו מהלכ' מכירה
ה' א טו״ע ח״מ סימן רלב
סעיף א:
ו ה מ״י פ״ב מהלכ' מכירה ה'
ז טו״ע ח״מ סימן רכו סעיף
ב:

רבינו גרשום

[illegible]

והשקל עשרים גרה. תימה דעשרים וארבעה והו דגרה היי
מעה דכחמיס (ויקרא ט) עשרים גרה ומתרגמינן עשרין
מעין וקיימא לן סלע ד' דינרי ושם מעה סלע דינר הרי כ"ד ומירן
ר"מ דפעמים הוסיפו אחד בימי יוחזקאל כחסף פז מנה של קודש
לדבר שהיה של ג' סלעים ועשאוהו של
ששים ושבר בימי חננים הוסיפו על
הסלע שהיה של עשרים גרה ועשאוהו
של כ"ד וממילא מתקופ המנה בין
חול בין של קודש ועוד יש לומר שלא
היה אלא תוספת אחד שהוסיפו בימי
יוחזקאל ולעולם מנה של חול של כ"ה
סלעים ושל קודש של ג' סלעים אלא
שהוסיפו על הסלע שמות ועשאוהו של
כ"ד מעות ומתוסף דבת אחת מנה
של קודש ושל חול וששים שקלים דקא
חשיב קרא במנה של קודש ששקלים
הראשונים איברי ואחא קרא למימר
שהוסיפו על המנה שנכנסו בו מאותן
שקלים הראשונים כ"ה ו"פ דקרא
והשקל שהיה מתחלה עשרים גרה
מאותן שקלים כ"ה ו"ז המנה של
קודש יהיה לכם ומה שחלקם הכתוב
עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים
עשרה וחמשה שקל ולא כחש ששים
שקלים המנה היקל לכם אומר דרבו
חס שלם שחיו אלהי שלם שלם משקלתו
אחת של שלם מנה של קודש אחר
שמוסף ואחת של מנה של חול ואחת
של רביע מנה של קודש ושלאמתן
מחזיקות מנה של קודש פז מניח
התרגום דמתרגמינן סילעא עשרין
מעין תלמות מנייא עשרין סלעין מני
כספא עשרין וחמש סלעין רבעות
מנייא חמש עשרה סילעין כולאון שמיין
מנייא (י) דהכא יהי לכון ולפי' בתרא
אין מחייב כל כך דתלמות מנייא
רבעות מנייא מיירי במנה של קודש
אחר שניתוסף אלהי מנה כספא
עשרין וחמש סלעים דלאירי במנה של
חול לאו בשל חול אחר שניתוסף קאמר
אלא במנה הראשון של חול ומיחוי
בקונטרס פירש כן בפירוש יוחזקאל:
והקריב

ל היה ושמע מינה מוסיפין על המדות ואין שמע מינה השתתא מלבר אמר רבינא מתני' נמי דיקא חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות שמע מינה: מתני'

המבוא הוא: עשרים אקלים חמשה ועשרים אקלים עשרה וחמשה שקל. הרי ששים וזו כהא' שנה וקצין (ס) דמנה וזאריהם אינה אלא כ"ה סלעים שכן ק' וזוים: מנה מ"ה ל"ה שן קדש לדמותה לק' שן חול כ' ושעם מינה שסום מנדר. שחמשה ימי ידא. לשמותא מנדר דקטני חמש סאין וישראליות שכן י' מנדריות חמש צריך לדקוץ עליהן הששים ושמותא מנדר. שקל האמור מנדרה הוא סלע:

דעזי"י בת"י

[illegible][illegible]

יה אור השלם

האיפה והבת תכן אחד
יהי לשאת מעשר החומר
תן ועשירת החומר האיפה
החומר יהיה מתכנתו:
יחזקאל מה יא
וחק השמן הבת השמן
נשור הבת מן הכר עשרת
תנים חומר כי עשרת הבתים
רום: יחזקאל מה יד
והשקל עשרים גרה
שורים שקלים חמישה
שורים שקלים עשרה
משה שקל המנה יהיה
ם: יחזקאל מה יב

זגהות הב"ח

גמ' כ' כיכי דלג למתויה
 דאס פסידא רואל דלג:
 ר' דש' ר' נעלמ' ר' ויסנ
 ד' ליל' ויסנ ר' נמח:
 בא"ה אלד רואל ס'ד' ד' ויסנ
 כ' ארפס רואל ונמל ענמ:
 ד' כיכי ר' נמל ר' חמור
 ר' ד' (ב:) ד"ה אלד מוס
 ר' הספד מני נמלכס רואל
 ס'ד' אומס שורא ויסנ ר' ובי
 נמיה שורא חקט קלל
 נמל דילאס נמח: (א) ד"ה
 ד' כמס דמס ר' דנא
 ר' דלג: (א) ד"ה נמח מני
 ר' ענמ מ' ר' ירושלמי
 ר' ירושלמי
 ר' ענמ ר' ענמ ר' חמור
 ר' חמור נמל:

הגהות מהר"י

לנדא

גמ' כי היכי דלא למטייה
נ"ב צ"ב דף 5 ע"א
י' דלא ליהוי פסידא
גמרא. ובערוך גורם כאן כי
כי דלא למטייה זינא הוא
גמ' לשון הפסד:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

ובמצה היו שלש: ב] מעשר:
למטייה זיאנא זיאנא הוא:

(א) נראה דל"ל וס' סלעים ר"מ
זו הוי.

[illegible]